

[Tholstrup.]

i Valby og Gentofte. I Hellerup har de vist alle åbent om søndagen, men lukket om mandagen. I København er det fortrinsvis bagerbutikkerne i forretningsdistrikterne i den indre by, der holder lukket om søndagen, fordi salgsmulighederne her er meget små. Det samme gælder vel også i de større provinsbyer, hvor man har udprægede forretningskvarterer, medens bagerne i beboelsesdistrikterne foretrækker at lukke om mandagen eller en anden dag i ugen.

Bagerne må være frit stillede med hensyn til, hvilken dag eller hvilke dage de vil holde fri, og det samme gælder naturligvis også andre handlende. Med de tvangslukkede bagerbutikker lørdag eftermiddag og søndag er ungdommen i dag fortrinsvis henvist til de langt dyrere restaurantbesøg. Hvad betyder de åbne bagerbutikker ikke for den ungdom, der i ferien til fods eller på cykle gennemstrejfer landet? Vi må jo ikke glemme, at her drejer det sig navnlig om lærlinge og skoleungdom med meget små penge. Og her gælder det jo i særlig grad netop udflugter i sommerens weekends.

Det hensyn, de handlende ønsker at vise kunderne, må ikke hindres af en lukkelov, som f. eks. tvinger kunderne til at stå i kø i den sidste halve time før lukketid og derved forhindrer disse kunder i at nå deres indkøb i den korte tid, der er fra deres egen arbejdstids ophør, til forretningerne lukker. Det går igen udover det frie forbrugsvalg, og det betyder faktisk en nedsat produktion, idet den omsætning, der finder sted i butikkerne, er et led i den samlede produktion.

Restriktive indgreb her, som betyder hindring af den fulde udnyttelse af forrettningens kapacitet, betyder uvægerligt forøgede omkostninger, og ved det frie forbrugsvalgs indskrænkning nedsat konkurrence, som forbrugerne må undgælde for, således at deres penge ikke slår så godt til — altså en forringelse af levedoden. De deraf opståede forhøjede lønkrav forøger igen produktionsomkostningerne og er altså med til at nedsætte det danske erhvervslivs konkurrenceevne.

Som andre hensyn — udover det anførte forhold mellem landbefolkningen og provinsbyerne — kan nævnes, at en for rigoristisk lukkelov forringer levedilkårene på landet og derved trækker landbougdommen bort fra dette erhverv. Det må være lige så vel muligt for landbougdommen at kunne bortbytte sit arbejdsprodukt fordelagtigt som for byboerne. Dette kan kun ske, når der er et frit forbrugsvalg og rime-

lig tid til denne funktion. Fra lovgivningsmagtens side må der derfor ikke laves snævre grænser. Hvor der er forretningsmulighed, bør denne udnyttes. Handel over disken er et led i produktionen og må ikke hemmes.

Ingen hævdvundne forhold må ændres blot for at passe ind i rammerne om en lov. Og der må være mulighed for, at nye opståede ønsker fra publikums side uhindret kan inødekomes fra de handlendes side.

Jeg finder det urimeligt, at ismejerierne ikke må sælge chokolade og sukkervarer søndag formiddag, medens konfekturforretninger har åbent.

Det er urimeligt, at konditorerne ikke må sælge varer ud af huset efter kl. 21 — netop lige før mange mennesker vandrer hjem fra biograferne og gerne ville have lidt med hjem til aftenkaffen. Her kunne en halv eller en hel time være til stor glæde for mange mennesker.

Det er urimeligt at opretholde bestemmelsen om automatfyldning, hvorefter denne kun må finde sted ved indehaveren personlig. En bestyrerinde for en filial må altså ikke, og en direktør for et aktieselskab eller en uddeler i en brugsforening har altså heller ikke lov, hvis de ikke samtidig er henholdsvis aktionærer og medlemmer. Denne bestemmelse er i hvert fald så antikveret, at den bør tages ud.

Jeg finder det urimeligt at hindre kioskerne i at sælge sikringer — i det hele taget mener jeg, kioskerens ønskeliste om udvidelse er så beskeden og begrænset, at der ingen grund er til ikke at inødekomme den.

Skulle vi endelig fra lovgivningsmagtens side interessere os for lukke- og åbningstider, kunne der være grund til at se lidt på de offentlige kontorers åbnings- og lukketider. Her tages der ikke nær nok hensyn til publikums interesser. Det er urimeligt, at man ikke kan besøge ærinder på skattevæsenets, postvæsenets og andre offentlige kontorer på vej til eller fra sit arbejde. Offentlige institutioners og kontorers ekspeditioner bør i det mindste holde åbent indenfor den almindelige hævdvundne forretningstid.

Den midlertidige lukkelov, som er verdens mest rigoristiske, kan vi ikke stemme for. Vi mener, at samfundet er bedst tjent med, at lovgivningsmagten ikke blander sig i erhvervslivets frie udfoldelse, og er derfor i det hele taget imod sådanne lukkelove.

Boye Meyer: Som fremført af den højtærede handelsminister gør forskellige og dybtgående interessemodsetninger sig gæl-